

[Fisker.]

holde et Beløb til delvis Dækning af de Udgifter, der vilde paaføres Amtskommunerne ved, at man ydede Sognekommunerne fornøden teknisk Vejledning. Det kan man selvfølgelig forhandle om i Udvalget, men jeg vil gerne pege derpaa allerede nu, da det forekommer mig, at en stykkevis og uensartet Gennemførelse af Lovforslagets Bestemmelser for disse Bivejes Vedkommende vil være afgjort uheldig.

I Amtskommunerne er Forholdet dette, at man med Hensyn til Anvendelsen af Motorafgiften er gaaet frem efter to højst forskellige Principper. I nogle Amtsraadskredse har man valgt den Fremgangsmaade i første Omgang at tage fat paa Hovedfærdselsaarerne med den gennemgaaende Trafik, medens man har ladet det øvrige Vejnet ligge med kun den nødtørftigste Behandling. I andre Amtsraadskredse har man i første Omgang underkastet hele Vejnet en lettere Udbedring med Overfladebehandling og er saa begyndt paa nu at tage op til en virkelig Grundforbedring de Hovedveje, som findes i ethvert Amt.

Der kan siges noget til Fordel for begge disse to Standpunkter. Men hvad enten man nu har valgt den ene eller den anden Metode, er det en Kendsgerning, at der i alle Amtskommuner, med Undtagelse af Egnen her ved København og maaske ogsaa ved Aarhus, i det kommende Aar vil forestaa omfattende og kostbare Vejarbejder, som man fra alle Sider i Amtsraadene er enig om at fremme saa hurtigt, det er gør ligt.

Det, der skal til her, er Penge. Der skal mange Penge til, og da det ikke har været muligt at naa hurtigt nok frem med de ordinære Aarsindtægter, har man altsaa været henvist til at søge optaget Laan til disse Arbejders Iværksættelse eller at udsætte dem. Nu bliver man, hvis dette Lovforslag vedtages, fritaget for at laane, og jeg vil her gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hedelund, at naar han paa staar, at det, der sker her, kun er, at Staten optager Laan for saa igen at udlaane Pengene, er det jo ganske urigtigt. Det, der sker, er, at Kommunerne faar et øjeblikkeligt kontant Tilskud, som de kan an-

vende, og som ikke opføres paa Kommunens Regnskab som Laan.

Det er en betydelig Forskel, og jeg vil gerne føje til, at vi er ikke glade ved i Amts- eller Sognekommunerne at komme til at belaste vor Statusopgørelse endnu stærkere, end Tilfældet har været, med Laan.

Jeg beklager, at man tager saa køligt paa Lovforslaget fra Venstres og de Konservatives Side, idet jeg selvfølgelig her imødeser betydelige Vanskeligheder for Gennemførelsen af dette i høj Grad sagligt begrundede Lovforslag. Jeg haaber og tror, at den Vind, som vil blæse de Herrer i Møde, naar de ude i Landet kommer til at tale med de Folk, som staar i det praktiske Vejarbejde, og som har Ansvar overfor deres Vælgere, vil gøre, at det bliver muligt at faa de Herrer i Tale paa en bedre Forhandlingsfod end den, det lader til, vi skal staa paa, efter de Udtalelser, der er fremsat her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Duborg sluttede med at sige, at han kunde ønske, at man paa Regulativerne over de forskellige Amtsveje vil optage nogle Biveje, der efterhaanden er blevet meget stærkt trafikerede og har faaet Betydning ogsaa for en gennemgaaende Trafik. Jeg vil gerne give det ærede Medlem Medhold heri. Det er beklageligt at se, at man i mange af Danmarks Amter endnu staar med ganske samme Antal Kilometer Landevej, som man havde omtrent for en Menneskealder siden. Jeg tror, der nu er Grund til at optage en Række forskellige kommunale Biveje som Hovedveje, idet Udviklingen efterhaanden har formet sig paa en ganske anden Maade, end man i sin Tid havde paaregnet.

Maa jeg her pege paa den Kendsgerning, at man ved mange Færgeoverfarter den Dag i Dag har private Veje. Man nedlagde i sin Tid de offentlige Landeveje, da Færgefarten ingen Betydning havde længere. Nu har Færgefarten igen overordentlig stor Betydning, og der er Grund til nu at erstatte Sognevejene ind til Færgeoverfarterne med Landeveje. Eller, for at nævne et andet Eksempel, vi har i Danmark en Række forskellige Landeveje, som ender blindt, som ingen Forbindelse har med andre Landeveje. Der var Grund til her,